

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2001 M. BIRŽELIO 11 D. NUTARIMO NR. 697 „DĖL
MAŽMENINĖS PREKYBOS TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“ PROJEKTO
(TOLIAU – PROJEKTAS)
(TAP NR. 18-2275) (TAIS NR. 18-14222(2))**

Nr.
Vilnius

Įvertinę Projekto atitiktį įstatymams, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Projektu siekiama nustatyti pardavėjams, sudarant nuotolines sutartis ar ne prekybos patalpose sudaromas sutartis, pareigą nurodyti papildomą informaciją. Pritardami Teisingumo ministerijos pateiktai pastabai, manome, kad išlieka poreikis keisti įstatyminių reguliavimų, siekiant užtikrinti teisėkūros sistemiškumo principą ir atitiktį Civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 6 daliai, kad *kituose įstatymuose* gali būti nustatyta papildomų informacijos teikimo reikalavimų atskirų rūšių nuotolinėms sutartims ar ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims.

2. Jei būtų neatsižvelgta į šios išvados 1 pastabą, Projekto 6¹ punktas tikslintinas šiais aspektais:

2.1. Nėra aiškus Projektu siūlomo teisinio reguliavimo santykis su keičiamų Mažmeninės prekybos taisyklių (toliau – Taisyklės) 6 punktu ir su Taisyklių 26.7 papunkčiu, kuriuose atitinkamai nurodyta, kokius dokumentus privalo turėti pardavėjas ir kokią informaciją privalo pateikti apie parduodamas prekes. Siekiant teisės akto aiškumo ir nuoseklumo, siūlytume Taisyklių nuostatas suderinti tarpusavyje arba Projekto teikime atskleisti siūlomo teisinio reguliavimo taikymo objektą.

2.2. Projekto 6¹ punkto redakcija stokoja teisinio aiškumo ir yra ydinga dėl daromų nuorodų į Civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalį, kuri nurodo pardavėjui imperatyvią pareigą suteikti informaciją vartotojui, ir tuo pačiu papildomai įteisinant pareigą pardavėjui nurodyti maisto tvarkymo subjekto, įrašyto į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos tvarkomus sąrašus, numerį ir (arba) dokumento, patvirtinančio teisę verstis individualia veikla, numerį. Jei minėtų numerių

nurodymas yra sąlygotas Civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio 1 dalyje nustatytų įpareigojimų, tuomet nėra aišku, kodėl Projekte išskiriami tik du Civilinio kodekso normas detalizuojantys teiktinos informacijos vartotojams elementai. Be to, siūlytume pagrįsti, kodėl Projekto 6¹.2 papunktyje išskiriami fiziniai asmenys, nes iš galiojančių Taisyklių nėra aišku, kokią informaciją prieš sudarydamas nuotolinę sutartį ar ne prekybos patalpose sudaromą sutartį, turėtų suteikti vartotojui pardavėjas, kuris turi juridinio asmens statusą. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad pagal Civilinio kodekso 6.228⁹ straipsnio 3 dalį ne prekybos patalpose sudarytoms sutartims, kai suma, kurią turi sumokėti vartotojas, yra mažesnė nei 25 eurai, netaikomi Civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnio reikalavimai.

2.3. Projekto 6¹.1 papunktyje daroma nuoroda į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatytą tvarką ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos tvarkomus sąrašus yra teisinio aiškumo aspektu ydinga, nes nuoroda yra daroma į žemesnės galios teisės aktus ir nėra konkretizuojama, be to, nei Projekto teikime, nei Projekte nėra atskleista, apie kokius Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos tvarkomus sąrašus yra kalbama. Siekiant užtikrinti teisėkūros aiškumo ir sistemiškumo principus, siūlome tikslinti Projekto 6¹.1 papunktį atitinkamai remiantis maisto tvarkymo subjekto, maisto saugos ir kokybės bei į gyvūninės kilmės maisto tvarkymo subjekto įstatyminiu reguliavimu.

2.4. Atsižvelgiant į Taisyklių 3.1.2 papunktyje vartojamą formuluotę, siūlytume vietoj formuluotės „*maisto prekės*“ vartoti formuluotę „*maisto produktai*“, taip pat siūlytume suvienodinti Projekto 6¹.1 ir 6¹.2 papunkčių redakcijas darant nuorodas į Civilinį kodeksą.

3. Projekto teikimas tikslintinas pirmojoje pastraipoje nurodant tikslų teikiamo Projekto pavadinimą. Projekto teikime siūlytume aiškiai nurodyti Projekto tikslą, Projekto rengimą lėmusias priežastis ir galimą Projekto poveikį (rezultatus) šalies ūkiui, šešėlinės prekybos mažinimui, valstybės finansams. Nėra aišku, ar Projektas skirtas tik mėsos produktų gamintojams (fiziniams ir juridiniams asmenims), ar visiems maisto tvarkymo subjektams, kurie parduoda maisto produktus, ar pardavėjams, kurie verčiasi tik individualia veikla, ar ir juridiniams asmenims. Be to, siūlytume atskleisti, kaip praktikoje siūlomas teisinis reguliavimas pasitarnaus vartotojams ir prekybos priežiūrą vykdančioms institucijoms (pvz., ar vartotojas turės galimybę, jei turės, tai koku būdu, pagal pardavėjo nurodytą numerį pasitikrinti, ar pardavėjas veikia legaliai, ar jo parduodami maisto produktai tvarkomi pagal nustatytus reikalavimus).

Kita vertus, priklausomai nuo įvardintų aiškių tikslų, tikslinga įvertinti poreikį atitinkamuose įstatymuose nustatyti pardavėjo pareigą nurodyti papildomą informaciją prieš sudarant nuotolinę sutartį ar ne prekybos patalpose sudaromą sutartį. Pavyzdžiui, svarstyтина, ar

nebūtų tikslinga specialiaame Lietuvos Respublikos maisto įstatyme nustatyti, kokia informacija turėtų būti pateikiama maisto produktų pardavėjų interneto svetainėse ar skelbimuose ir pan.

4. Atsižvelgiant į vartojimo sutarčių sudarymo momentą (informacija gali būti suteikta iki vartojimo sutarties sudarymo momento), siūlytume įvertinti pereinamųjų nuostatų tikslingumą, ar nereikalinga nurodyti, kaip bus reguliuojami teisiniai santykiai, prasidėję iki Projekto įsigaliojimo.

Teisės grupės patarėjas

Žygimantas Daukša